

Standardy ochrony małoletnich

w Szkole Podstawowej nr 1 im. Mikołaja Kopernika w Bolszewie

Podstawa prawna:

- Ustawę z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym, której tytuł na mocy tychże zmian otrzymuje brzmienie „o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich” (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 1304 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 9 marca 2023r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 535);
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. z 2020 r. poz. 1359 oraz z 2022 r. poz. 2140);
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. 2015 poz. 1390);
- Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie Ustawy – Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz.1606).

Dobra relacja pedagogiczna między nauczycielem a uczniem powinna być oparta na akceptacji, uznaniu (docenianiu) i życzliwości.

Do elementów takiej relacji należą m.in.:

1. Okazywanie żywego zainteresowania sprawami uczniów (ich przeżyciami, pasjami, relacjami, postępami w nauce, problemami, itp.) poprzez rozmowy, uważne słuchanie;
2. Okazywanie szacunku uczniom: modelowanie pozytywnych zachowań uczniów wobec kolegów, np. dzielenie się z innymi, pomaganie słabszym;
3. Chwalenie uczniów, zauważanie pozytywnych aspektów funkcjonowania dzieci;
4. Pozytywna krytyka – umiejętne przekazywanie dzieciom (bez ośmieszania i zawstydzania) informacji o potrzebie zmiany zachowania czy nabywania wiedzy;
5. Wspieranie uczniów będących w trudnej sytuacji rodzinnej lub z problemami w nauce – wypracowanie sposobów pomocy tym dzieciom;
6. Umiejętność pracy z grupą – świadomość ról i procesów grupowych, umiejętność rozwiązywania konfliktów, prowadzenia rozmów i warsztatów.

Treść standardu	Zasady/ zachowania
<p>Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a pracownikami szkoły, w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich</p>	<p>Zasady bezpiecznych relacji między małoletnim a personelem szkoły:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pracownicy szkoły: <ul style="list-style-type: none"> • działają dla dobra dziecka i w jego najlepiej pojętym interesie; • traktują dziecko z poszanowaniem jego godności i potrzeb; • wszelkie działania podejmują w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych oraz swoich kompetencji; działają w sposób otwarty i przejrzysty, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji swojego zachowania/postępowania; • informują dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć i oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy; • w komunikacji z dziećmi zachowują cierpliwość i szacunek dla dziecka; • uważnie słuchają dzieci i udzielają im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji. 2. Podejmując decyzje dotyczące dziecka, wskazane jest, aby je poinformować o tym i starać się brać pod uwagę jego oczekiwania. 3. Należy szanować prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, należy mu to wyjaśnić najszybciej jak to możliwe. 4. Należy doceniać i szanować wkład dzieci w podejmowane działania, zachęcać do aktywności i traktować równo, bez względu na płeć, orientację seksualną, sprawność/niepewnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd. 5. Kontakt fizyczny z dzieckiem może zaistnieć pod warunkiem, że jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego. Zawsze należy kierować się profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie. 6. Zawsze należy być przygotowanym na wyjaśnienie swoich zachowań i działań. 7. Należy zachować szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach należy reagować z wyczuciem, ale stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic. 8. Kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów edukacyjnych lub wychowawczych. Jeśli zachodzi konieczność nawiązania kontaktu, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami/opiekunami poza godzinami pracy są kanały służbowe (dziennik elektroniczny, telefon służbowy). 9. Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci

i rodzice/opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec pracownika) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców/opiekunów.

10. W trakcie lekcji osobiste urządzenia elektroniczne wskazane jest, aby wyłączyć lub wyciszyć na terenie szkoły.

11. Ingerencje w sytuacjach wychowawczo wątpliwych powinny być poprzedzone kontaktem słownym, odbywać się w miarę możliwości w obecności osób trzecich i być jednoznacznie uzasadnione (zagrożenie dobra lub bezpieczeństwa dziecka, grupy).

Zachowania niedozwolone wobec małoletnich:

1. Nie wolno zawstydzać, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka.

2. Nie wolno krzyczeć na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z zagrożenia bezpieczeństwa dziecka lub innych osób.

3. Nie wolno w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka.

4. Nie wolno dotykać dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.

5. Nie wolno ujawniać informacji o sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej dotyczących dziecka osobom nieuprawnionym, w tym wobec innych dzieci.

6. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie.

7. Nie wolno zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Dotyczy to używania wulgarnych słów, nieprzyzwoitych gestów i żartów, czynienia obraźliwych uwag, nawiązywania w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywania wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

8. Nie wolno faworyzować dziecka.

9. Nie wolno nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji mogących sugerować relacje romantyczne lub seksualne ani składać dziecku propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych, bez względu na ich formę.

10. Nie wolno utrwalać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunku dzieci bez zgody rodziców/opiekunów prawnych.

11. Nie wolno proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani substancji działających podobnie do alkoholu, jak również używać ich w obecności dzieci.

12. Nie wolno wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub/i rodziców/opiekunów dziecka.

13. Nie wolno zachowywać się w sposób mogący sugerować innym istnienie prywatnych zależności prowadzących do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych.

14. Nie wolno nawiązywać kontaktów z dziećmi poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych.

15. Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy.

Zasady i procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego

Zasady postępowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego:

1. Pracownicy szkoły posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci.
2. Każdy pracownik szkoły, który otrzyma informację o podejrzeniu krzywdzenia małoletniego lub zauważy ryzykowne sytuacje, które mogą świadczyć o krzywdzeniu dziecka, jest zobowiązany do niezwłocznego poinformowania dyrektora szkoły.
3. Podczas rozpoznawania sytuacji przemocy istotne jest:
 - uważne wysłuchanie osoby pokrzywdzonej;
 - przeprowadzenie rozmowy na temat sytuacji krzywdzenia (konkretne fakty dotyczące form przemocy, częstotliwości, nasilenia, poczucia zagrożenia);
 - zebranie informacji w środowisku (w szczególności ustalenie, czy są osoby, które zauważają symptomy krzywdzenia oraz czy osoba pokrzywdzona komukolwiek o tym powiedziała);
 - w razie konieczności podjęcie działań w kierunku odizolowania osoby krzywdzonej od sprawcy przemocy.
4. Decyzja o podjęciu procedury interwencji, podejmowana jest przez zespół powołany przez dyrektora na wniosek osoby, która zauważyła niepokojące zachowania dziecka lub pozyskała informacje na ten temat od samego dziecka albo od osoby, która jest świadkiem przemocy.
5. Pracownicy monitorują sytuację i dobrostan dziecka poprzez obserwacje, rozmowy z dzieckiem, rodzicami oraz instytucjami wspomagającymi ochronę dziecka.

Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka

1. W przypadku uzyskania informacji lub zauważenia przez pracownika szkoły, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek zgłosić ten fakt dyrektorowi.
2. Dyrektor lub wyznaczony pracownik, m.in. wychowawca/pedagog/psycholog wzywa opiekunów dziecka, którego krzywdzenie podejrzewa oraz informuje ich o podejrzeniu.
3. Dyrektor/wychowawca/pedagog/psycholog powinien sporządzić opis sytuacji szkolnej, rodzinnej dziecka na podstawie rozmów z dzieckiem, nauczycielami i rodzicami oraz zaplanować działania pomocowe dla dziecka, które powinny zawierać wskazania dotyczące:
 - podjęcia przez instytucję działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji;
 - wsparcia, jakie placówka zaoferuje dziecku;
 - skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.
4. W przypadkach bardziej skomplikowanych (dotyczących wykorzystywania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu) dyrektor powołuje zespół interwencyjny, w skład którego mogą wejść: pedagog/psycholog, wychowawca dziecka, dyrektor, inni pracownicy mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku (dalej okreśłani jako zespół interwencyjny).
5. Zespół interwencyjny sporządza protokół ze spotkania spełniający wymogi określone w pkt. 3 na podstawie uzyskanych przez członków zespołu informacji.
6. W przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, powołanie zespołu jest obligatoryjne. Zespół interwencyjny wzywa opiekunów dziecka na spotkanie wyjaśniające.
7. Działania pomocowe dla dziecka są przedstawiane przez członków zespołu interwencyjnego rodzicom/opiekunom z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.

8. Zespół interwencyjny informuje rodziców/opiekunów o obowiązku placówki zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja, sąd rodzinno-opiekunczy, przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego w sprawie procedury „Niebieskiej Karty”).
9. Po poinformowaniu rodziców – zgodnie z punktem poprzedzającym – dyrektor składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu lub przesyła formularz „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego.
10. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
11. W przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka.
12. Wszyscy pracownicy szkoły i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

Osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz osoby odpowiedzialne za wszczynanie procedury „Niebieskiej Karty”

1. Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego oraz zawiadamianie sądu opiekuńczego następuje w przypadku uzasadnionego podejrzenia krzywdzenia dziecka, poprzedzonego przeprowadzeniem procedury wewnętrznej, o której mowa w niniejszych Standardach.
2. Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego do organów ścigania składa dyrektor szkoły.
3. Zawiadomienie do sądu opiekuńczego składa dyrektor szkoły.
4. Procedura „Niebieskiej Karty” jest wszczynana w przypadku uzasadnionego podejrzenia krzywdzenia dziecka, poprzedzonego przeprowadzeniem procedury wewnętrznej, o której mowa w niniejszych Standardach.
5. Osobą odpowiedzialną za wszczęcie procedury „Niebieskiej Karty” jest każdy nauczyciel, który ma podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego.
6. Oryginał części A „Niebieskiej Karty” przekazywany jest przewodniczącemu zespołu interwencyjnego przez dyrektora szkoły – kopia pozostaje w dokumentacji szkoły.

Zasady przeglądu i aktualizacji standardów

1. Przegląd Standardów prowadzi zespół powołany przez dyrektora.
2. Zespół dokonuje także oceny standardów oraz je aktualizuje do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami.
3. Z zaktualizowanymi Standardami zapoznawani są wszyscy pracownicy Szkoły, uczniowie i rodzice uczniów.
4. Zaktualizowane Standardy udostępniane są także na stronie internetowej szkoły.
5. Przegląd oraz aktualizacja Standardów odbywa się minimum raz w roku.

Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu szkoły do stosowania standardów, zasady

1. Osobą odpowiedzialną za przygotowanie do stosowania standardów przez:
 - pracowników pedagogicznych jest dyrektor;
 - pracowników niepedagogicznych jest dyrektor.
2. Pracownicy pedagogiczni zapoznawani są ze standardami podczas zebrania rady pedagogicznej.
3. Pracownicy niepedagogiczni przygotowani są do stosowania

<p>przygotowania personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności</p>	<p>standardów podczas zebrania.</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Zebranie rady pedagogicznej jest protokołowane zgodnie z zasadami protokołowania zebrań rady. 5. Protokół z zebrania pracowników niepedagogicznych sporządza osoba prowadząca zebranie. Protokół przechowywany jest w dokumentacji szkolnej. 6. Po zapoznaniu się ze standardami i zasadami ich stosowania każdy pracownik podpisuje oświadczenie, które przechowywane jest w dokumentacji pracowniczej. 7. Obowiązek zapoznanie się ze Standardami mają także stażysty oraz wolontariusze.
<p>Zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Rodzice uczniów zapoznawani są ze standardami podczas zebrań klasowych. 2. Standardy udostępnia się na stronie internetowej szkoły w wersji pełnej i skróconej oraz wywiesza się w szkole, w widocznym miejscu. <ul style="list-style-type: none"> - na ul.Szkolnej w sekretariacie oraz w pokoju nauczycielskim wersja pełna, na tablicy przy sekretariacie wersja skrócona; - na ul.Wodnej w pokoju nauczycielskim wersja pełna, na tablicy przy wejściu wersja skrócona.
<p>Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenie mu wsparcia</p>	<p>Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nauczyciel/wychowawca; 2. Pedagog szkolny; 3. Psycholog; 4. Pedagog/pedagog specjalny. <p>Osoby odpowiedzialne za udzielanie wsparcia małoletniemu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nauczyciel, który jako pierwszy pozyskał informację o zdarzeniu zagrażającym małoletniemu; 2. Wychowawca ucznia; 3. Psycholog; 4. Pedagog/pedagog specjalny.
<p>Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego</p>	<p>Dokumentowanie zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Notatka służbowa; 2. Protokół ze spotkania zespołu interwencyjnego; 3. Kopia części A „Niebieskiej Karty”; 4. Dokumentacja potwierdzająca zgłoszenia do uprawnionych organów zewnętrznych. <p>Zasady klasyfikowania i kwalifikowania dokumentacji dotyczącej zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego określone są w jednolitym rzeczowym wykazie akt, w tym w części dotyczącej dokumentowania pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej uczniom.</p>
<p>Wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między małoletnimi, a w szczególności</p>	<p>Wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między małoletnimi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Uczniowie powinni czuć się w środowisku klasowym/szkolnym dobrze i bezpiecznie, aby nic im nie przeszkadzało w wypełnianiu przydzielonych zadań i obowiązków.

zachowania niedozwolone

2. Uczniowie powinni akceptować odmienność i indywidualność każdego i uszanować inne zainteresowania oraz mieć poczucie obowiązku spieszenia z pomocą tym, którzy sobie radzą gorzej niż oni sami.
3. Dobrostan emocjonalny i psychiczny uczniów oparty jest na otwartej komunikacji, autentycznym zainteresowaniu uczniami, budowaniu zaufania, zapewnianiu odpowiedniego wsparcia emocjonalnego, rozpoznawaniu potencjału wszystkich uczniów, skupianiu się na budowaniu w uczniach zdolności do autonomii i odkrycia samych siebie.
4. Bezpieczne, pełne szacunku relacje prowadzą do zwiększonego zaangażowania uczniów w naukę, poczucia bezpieczeństwa w szkole oraz zmniejszenia uczucia lęku i stresu szkolnego.
5. Zadaniem nauczyciela – wychowawcy jest zapewnienie poczucia bezpieczeństwa i akceptacji wszystkim uczniom oraz danie równej szansy zdobycia wiedzy i odnalezienia swojego miejsca w klasie.

Przemoc w szkole nie jest akceptowalna, ponieważ:

1. Narusza podstawowe prawa dziecka do godności osobistej, życia w poczuciu bezpieczeństwa.
2. Wywiera bardzo negatywny wpływ na dziecko poszkodowane, powodując obniżenie poczucia własnej wartości, spadek motywacji do nauki, zły stan emocjonalny dziecka.
3. Wywiera negatywny wpływ na sprawców poprzez utrwalanie nieodpowiednich zachowań wobec rówieśników, demoralizację.
4. Wywiera negatywny wpływ na obserwatorów, mogą powodować znieczulenie i zobojętnienie na krzywdę oraz może wywołać uczucie zagrożenia.
5. Ma tendencję do eskalowania i zwykle bez interwencji dorosłych sama się kończy.
6. Wpływa negatywnie na klimat klasy i szkoły.

Zachowania niedozwolone:

1. W relacjach rówieśniczych jest zabroniona agresja słowna czyli ubliżanie, dokuczanie, zastraszanie, wyśmiewanie, grożenie, obrzucanie wyzwiskami, uszczypliwości, kpiny, ośmieszanie.
2. Zabroniona jest agresja fizyczna, podczas której dochodzi do kontaktu fizycznego pod postacią popychania, bicia, kopania, plucia, zadawania ran, podcinania, kradzieży pieniędzy lub przedmiotów, zamykania, niszczenia własności, zabierania rzeczy lub pieniędzy przy użyciu siły lub groźby jej użycia.
3. Formą przemocy bez użycia słów i kontaktu fizycznego są wrogie gesty, miny, izolowanie, manipulowanie relacjami.
4. Zabroniona jest także cyberprzemoc (przemoc cyfrowa), tj. przemoc z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych (przede wszystkim Internetu i telefonii komórkowej), tj. nękanie, straszenie, szantażowanie z wykorzystaniem sieci, publikowanie lub rozsyłanie ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów w sieci oraz podszywanie się pod kogoś wbrew jego woli.
5. Zabronione jest noszenie i używanie niebezpiecznych narzędzi.

<p>Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do internetu</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Na terenie szkoły zabrania się: <ul style="list-style-type: none"> ◦ korzystania z telefonów komórkowych i innych urządzeń elektronicznych służących do przekazu informacji podczas zajęć edukacyjnych i uroczystości szkolnych; ◦ nagrywania dźwięku, obrazu oraz fotografowania za pomocą telefonu lub innych urządzeń elektronicznych. 1. Dopuszcza się używanie urządzeń multimedialnych na zajęciach edukacyjnych, jeżeli wymaga tego tok zajęć lub program nauczania, za zgodą prowadzącego zajęcia. 2. Dozwolone jest użycie telefonu komórkowego na zajęciach edukacyjnych w celu ratowania życia lub zdrowia. 3. W razie niedozwolonego używania telefonu komórkowego lub innych urządzeń elektronicznych przez uczniów mogą być zastosowane kary, o których mowa w statucie Szkoły. 4. Na terenie szkoły dostęp dziecka do Internetu możliwy jest pod nadzorem: <ul style="list-style-type: none"> ◦ nauczyciela - podczas lekcji z zajęć komputerowych, zajęć pozalekcyjnych oraz na zajęciach świetlicowych; ◦ nauczyciela bibliotekarza - na przeznaczonych do tego komputerach znajdujących w bibliotece szkolnej. 5. Zasady korzystania z internetu określone są w regulaminie znajdującym się w pracowni informatycznej i bibliotece szkolnej. 6. Uczeń korzystający z komputera w bibliotece szkolnej używa konta przewidzianego dla uczniów – czytelników biblioteki. Na wszystkich komputerach z dostępem do Internetu dla uczniów zapewnia się zainstalowanie i aktualizowanie: <ul style="list-style-type: none"> ◦ oprogramowania filtrującego treści internetowe; ◦ oprogramowania monitorującego korzystanie przez dzieci z Internetu; ◦ oprogramowania antywirusowego; ◦ oprogramowania antyspamowego; ◦ firewalla; 7. Oprogramowanie, o którym mowa w pkt.6, jest aktualizowane automatycznie. 8. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści pracownik ustala, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzania. 9. Pracownik przekazuje dyrektorowi informację o znalezieniu na komputerze niebezpiecznych treści oraz dane osoby, która korzystała w tym czasie z komputera (jeśli zostało to ustalone). 10. Dyrektor z pedagogiem/psychologiem przeprowadza z ww. dzieckiem rozmowę na temat bezpieczeństwa w internecie. Jeżeli w wyniku rozmowy uzyska informacje, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje działania zgodnie z procedurą. 11. Szkoła zapewnia stały dostęp do materiałów edukacyjnych dotyczących bezpiecznego korzystania z internetu.
<p>Procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawowe formy zjawiska cyberprzemocy jest nękanie, straszenie, szantażowanie z użyciem sieci, publikowanie lub rozsyłanie ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów z użyciem sieci oraz podszywanie się w sieci pod kogoś wbrew jego woli.

**internetowej
oraz utrwalonym
w innej
formie**

2. W każdej sytuacji w trakcie ustalania okoliczności trzeba ustalić charakter zdarzenia (rozmiar i rangę szkody, jednorazowość/powtarzalność).
3. Należy zabezpieczyć wszystkie dowody związane z aktem cyberprzemocy (wydruk, zrzut ekranu, zapis strony).
4. Gdy sprawca cyberprzemocy jest znany i jest on uczniem szkoły, wychowawca/pedagog/psycholog powinien przeprowadzić z nim rozmowę o jego zachowaniu. Rozmowa taka ma służyć ustaleniu okoliczności zdarzenia, przyjrzeniu się przyczynom takiego zachowania, a także próbie rozwiązania sytuacji konfliktowej.
5. W działania wobec ofiary należy włączyć rodziców/opiekunów ofiary – trzeba na bieżąco ich informować o sytuacji.
6. Należy pomóc ofierze (rodzicom ofiary) w zabezpieczeniu dowodów, zerwaniu kontaktu ze sprawcą, zadbaniu o podstawowe zasady bezpieczeństwa online (np. nieudostępnianie swoich danych kontaktowych).
7. W trakcie rozmowy z dzieckiem i/lub jego rodzicami/opiekunami, jeśli jest to wskazane, można zaproponować pomoc specjalisty (np. psychologa szkolnego, poradni psychologiczno-pedagogicznej) oraz przekazać informację o możliwości zgłoszenia sprawy policji.
8. Szkoła powiadamia odpowiednie służby (np. policję, sąd rodzinny), gdy wykorzysta wszystkie dostępne jej środki wychowawcze wobec sprawcy (rozmowa z rodzicami, zastosowanie konsekwencji określonych w Statucie), a ich zastosowanie nie przynosi pożądanych rezultatów (np. nie ma zmian postawy ucznia).
9. O sytuacjach, w których zostało naruszone prawo (groźba karalna – art. 190 kk, uporczywe nękanie, podszywanie się – art. 190a kk, zmuszanie do określonego działania – art. 191 kk, naruszenie intymności seksualnej, utrwalenie wizerunku nagiej osoby bez jej zgody – art. 191a kk, zniesławienie – art. 212 kk, zniewaga – art. 216 kk) powiadamiana jest Policja.
10. Za zgłoszenie naruszenia prawa odpowiada dyrektor szkoły.

**Zasady
wsparcia
dla małoletniego
po ujawnieniu
krzywdzenia**

1. Działania pomocowe dla małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia ustala zespół interwencyjny powołany przez dyrektora, w skład którego wchodzi co najmniej wychowawca ucznia, psycholog i pedagog szkolny.
2. Działania wobec dziecka powinny zawierać wskazania dotyczące:
 - określenia form pomocy psychologiczno-pedagogicznej na terenie szkoły;
 - kierowania do instytucji udzielających różnych form pomocy: terapia indywidualna, grupowa, warsztaty rozwijające zainteresowania i uzdolnienia - w uzgodnieniu z rodzicami i adekwatnie do potrzeb;
 - wzmocnienia dziecka – poprzez zapewnienie mu, odpowiednio do potrzeb i w uzgodnieniu z rodzicami, konsultacji psychologiczno-pedagogicznych w poradni psychologiczno-pedagogicznej, ewentualnie konsultacji psychiatrycznych;
 - wspierania rodziny – poprzez kierowanie adekwatnie

do potrzeb do instytucji oferujących: poradnictwo, konsultacje psychologiczne, terapię uzależnień, warsztaty umiejętności wychowawczych;

- pomocy socjalnej lub materialnej m.in. poprzez kierowanie do instytucji, jak PCPR, GOPS.

3. Przebieg realizacji podjętych działań monitoruje wychowawca klasy/pedagog/psycholog.